

בש"פ 5098/15 - אליעזר הדנה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5098/15

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: אליעזר הדנה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע, מיום 9.7.2015, בעמ"ת 17343-07-15, שניתנה על-ידי כב' השופט י' אלון - נשיא

בשם המבקש: עו"ד אשר אשור

בשם המשיבה: עו"ד תומר סגלוביץ

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט י' אלון - נשיא), בעמ"ת

17343-07-15, מיום 9.7.2015, בגדרה התקבל עררה של המשיבה על החלטתו של בית משפט השלום באשקלון (כב' השופט א' דהאן), במ"ת 1642-06-15, מיום 7.7.015.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקש ושני נאשמים נוספים (להלן ביחד: הנאשמים) הוגש, ביום 22.5.2015, כתב אישום המייחס להם עבירות של סחר בסמים מסוכנים, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש]. נטען בכתב האישום, כי במספר מועדים שונים סחרו הנאשמים בסם מסוכן מסוג חשיש, בכך שהם מכרו סמים מסוכנים לסוכן משטרתי (להלן: הסוכן), בתמורה לתשלום כסף. כעולה מכתב האישום, בין הנאשמים לסוכן בוצעו שיחות טלפון, במסגרתן התחייבו הנאשמים לספק לסוכן את הסמים המבוקשים. בהתאם לתיאום בין הצדדים, מסרו הנאשמים לידי של הסוכן את הסחורה שהתבקשה, וקיבלו ממנו סכום כסף על-פי ערכה.
3. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד המבקש, הגישה המשיבה בקשה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. נטען, כי ברשות המשיבה קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למבקש, ובין היתר: הודעותיו של הסוכן; דוחות פעולה; דיסקים בהם הקלטות של שיחות של המבקש, וכיוצא באלה. עוד טענה המשיבה, כי קמה בעניינו של המבקש עילת מעצר סטטוטורית, לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), לנוכח היסוד הסביר לחשש כי הוא יסכן את בטחון הציבור באם ישוחרר. נטען בנוסף, כי בעניינו של המבקש קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית, לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים, באשר מדובר בעבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים. בהמשך, הצביעה המשיבה על עברו הפלילי של המבקש, הכולל הרשעות קודמות בעבירות של הפרעה לשוטרי וקבלת דבר במרמה. ועוד ציינה המשיבה, בהקשר זה, כי נגד המבקש תלויים ועומדים "מספר כתבי אישום בתחום האלימות (כנגד בת זוגו) ועבירות כנגד שוטרים, וכתב אישום נוסף בעבירת החזקת סם לצריכה עצמית". על רקע זה, הדגישה המשיבה כי כמות התיקים אשר תלויים ועומדים נגד המבקש "מהווה נורה אדומה של ממש", לעניין מעורבותו בעולם הסם.
4. ביום 7.7.2015, התקיים דיון בעניינו של המבקש בבית משפט השלום באשקלון, ובאותו מועד הוחלט לדחות את בקשתה של המשיבה להאריך את מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. נקבע, כי, אמנם, חלקו של המבקש בעבירות המיוחסות לו היה "חלק בלתי נפרד מעסקת הסם", ואולם נראה כי המבקש לא היה מעורב בשלבים המוקדמים יותר של עסקאות אלו, קרי בשלב שיווקו ותמחורו של הסם. עוד קבע בית משפט השלום, בהקשר זה, כי "נראה כי [המבקש] נגרר במידת מה אחר קיאזימוב (הנאשם 2 בכתב האישום – א.ש.) ועל כן לא ניתן לראות בו 'סוחר סמים טיפוסי'". בהמשך, נתן בית משפט השלום את דעתו לתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי מן המבקש נשקפת רמת מסוכנות גבוהה, וכי "הערבים אינם ערים לצורך בטיפול, ויתקשו להציב גבולות להתנהגותו ולצמצם את הסיכון הנשקף ממנו". חרף זאת, סבר בית משפט השלום כי "מקרה זה הוא מן המקרים החריגים שבהם יסטה בית המשפט מהמלצת שירות המבחן וייתן אמון [במבקש] ובערביו". על-כן, נקבע כי יש לשחרר את המבקש למעצר בית בפיקוח אלקטרוני.
5. המשיבה הגישה ערר על החלטתו זו של בית משפט השלום לבית המשפט המחוזי בבאר שבע, ועררה התקבל, ביום 9.7.2015. בשים לב לתסקיר שירות המבחן בעניינו של המבקש, אשר "חושף תמונה עגומה", ומצביע על מסוכנות גבוהה הנשקפת מן המבקש, קבע בית המשפט המחוזי כי שחרורו של המבקש למעצר בית "בטעות יסודו". זאת שכן, "כל מבחני היסוד הנדרשים לשאלה כיצד להחליט בבקשה למעצר עד תום ההליכים של נאשם בסחר בסמים, מטים בעניין זה את הכף בבירור לעבר היעדרות לבקשה".

הבקשה לרשות ערר

6. בבקשה שלפניי, טען המבקש כי שגה בית המשפט המחוזי בקביעתו כי יש לעצור את המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. נטען, כי בית משפט השלום "שקל את כל השיקולים הרלוונטיים לחלופת מעצר ועל כן לא היה מקום להתערב בהחלטתו". לשיטתו של המבקש, בית המשפט המחוזי נפל לכלל שגגה כאשר לא בחן את חלופת המעצר שהציע המבקש. מדובר, כך נטען, בחלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני, אשר יש בה כדי לאיין את מסוכנותו של המבקש. עוד נטען, בהקשר לכך, כי החלופה שהציע המבקש תספק לו "טיפול קהילתי כשהמשפחה המצומצמת והמורחבת נרתמת לעזרתו". כמו-כן, ציין המבקש כי הנאשם 2 בכתב האישום שוחרר לחלופת מעצר. לכן, כך סבור המבקש, ולאור העובדה כי חלקו בעבירות המיוחסות לו נמוך מחלקו של הנאשם 2, ראוי לשחררו לחלופת מעצר בהתאם.

7. במענה לטענותיו של המבקש, סבורה המשיבה כי אין מקום להיעתר לבקשתו. ראשית לכל, טענה המשיבה כי המבקש לא הצביע על כל טעם המצדיק ליתן לו רשות לערור. לשיטתה של המשיבה, "אך מטעם זה בלבד יש לדחות את הבקשה". עוד טענה המשיבה, כי צדק בית המשפט המחוזי בפועלו בהתאם לכלל לפיו, יש לעצור עד לתום ההליכים את מי שנוטל חלק בשרשרת הפצת הסם. הדברים אמורים ביתר שאת, כך נטען, לנוכח מסוכנותו של המבקש, "הנלמדת הן ממעשיו והן מעברו הפלילי". על אף עבר פלילי זה, כך הוסיפה וטענה המשיבה, המבקש חזר, לכאורה, לסורו, וביצע שוב עבירות של סחר בסמים.

דיון והכרעה

8. הלכה היא, כי בית משפט זה ייעתר לבקשה לרשות לערור על החלטה ב"גלגול שלישי" במקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית או סוגייה ציבורית רחבת היקף, החורגת מעניינים הפרטיים של הצדדים להליך, או כאשר מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, כדוגמת: פגיעה שאיננה מידתית בזכויות הנאשם; עוול היורד לשורשו של העניין; או פגם מובהק בהחלטה (בש"פ 3383/15 בן ברוך נ' מדינת ישראל (17.5.2015); בש"פ 3298/15 חיראק נ' מדינת ישראל (12.5.2015); בש"פ 3270/15 פלוני נ' מדינת ישראל (12.5.2015)). הבקשה שלפניי אינה נמנית על אותם מקרים חריגים המצדיקים מתן רשות לערור. זאת שכן, מדובר בסוגייה קונקרטית הנוגעת לצדדים הקשורים בה בלבד, והיא אינה מעוררת כל שאלה משפטית כבדת משקל. כמו כן, לא מצאתי כי מתקיימות, במקרה דנא, נסיבות מיוחדות כמפורט לעיל. על-כן, מטעמים אלו כשלעצמם, אין בידי להיעתר לבקשה.

9. אוסיף בבחינת למעלה מן הצורך, כי אינני מוצא ממש בטענותיו של המבקש גם לגופו של עניין. למבקש מיוחסות עבירות שעניינן סחר בסמים. ככלל, עבירות כגון דא מצדיקות, מניה וביה, להאריך את מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בענייננו, לא הצביע המבקש על טעם מיוחד כלשהו אשר עשוי להצדיק סטייה מן הכלל האמור. ועוד רואה אני להדגיש, בהקשר זה, את עברו הפלילי המכביד של המבקש, הכולל הרשעות קודמות בעבירות אלימות נגד גורמי אכיפת החוק. לכך יש להוסיף, את האמור בתסקיר שירות המבחן בעניינו של המבקש. מן התסקיר עולה, כי מעצר בתנאים של פיקוח אלקטרוני לא יספק את המענה הדרוש לשם הפיקוח על המבקש, ולא יהיה בדבר כדי להפחית את הסיכון הנשקף ממנו. לפיכך, בדין קבע בית המשפט המחוזי כי יש לעצור

את המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

10. אשר על כן, דין הבקשה לרשות ערר להידחות.

ניתנה היום, ד' באלול התשע"ה (19.8.2015).

ש ו פ ט